

13. Fra Husmand Søren Mortensen i Kjøng om en Understøttelse som Invalid. (Inddragt den 17de Oktober 1882 af Folkethingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds, H. Holm.)

I forrige Samling indgav Andrageren et lignende Andragende, hvori han anfører, at han, der som Menig deltog i Krigen i 1864, blev paa Grund af Underlivsbrod, som han mener at have paadraget sig under Udførelsen af sin Tjenestepligt, hjemsendt som utjenstedygtig til al Krigstjeneste. Han har gjentagne Gange ansøgt Invalidbestyrelsen om Pension, men denne er bleven ham negtet, fordi der mangler de fornødne Oplysninger om, hvorvidt hans Brokfstade virkelig hidrører fra Udførelsen af hans Tjenestepligt. Han eier et gammelt Hus, hvortil hører Jord til derpaa at holde en Ko, og ernærer sig tillige ved Vævning, hvilket Arbejde hans Brokfstade dog lægger væsentlige Hindringer i veien for. Han har en svagelig Kone og 3 uforsørgede Børn og en Gjæld paa 400 Kr. Han ansøger nu Rigsdagen om at virke til, at han kan faae en aarlig Understøttelse. Da det ikke af Andragendet saaes, at han havde henvendt sig direkte til Finantsministeren, gjorde Udvalget ingen Indstilling. (Se Tillæg B for Samlingen 1881—82, Sp. 667—68.) Andrageren henvender sig nu paany til Rigsdagen, efterat han under 13de April 1882 har indgivet et Andragende til Finantsministeriet om at blive tilstaaet en Understøttelse, men derpaa under 21de Juni s. A. har erholdt det Svar, at Ministeriet, efter hvad der foreligger, ikke kan anse det for godtgjort, at han har paadraget sig det Brod, hvoraf han lider, ved sin militære Tjeneste, i hvilken Henseende det fremhæves, at en af ham tilveiebragt Attest fra 2 Krigskammerater ikke stemmer med hans egne tidligere, indbyrdes modsigende Udtalelser, og at man derfor ikke kan tilstaa ham det Ansøgte. Han bemærker i Anledning af Ministeriets Skrivelse, at han ikke veed, hvorledes han klarere, end flet er, skal godtgjøre, at den Brokfstade, hvoraf han lider, er paadraget i Krigen 1864. Han antager nemlig, at, hvis han havde havt den, da han blev Soldat, var han ikke bleven Soldat, og at han, da han hjemsendtes fra Krigen paa Grund af Brokfstade, maa have faaet den i Soldatertjenesten. Han beklager, at han ikke strax, da han fik den, søgte Lægehjælp, samt at han ikke, da han blev kasseret, sørgede for at faae en Attest fra vedkommende Læge for, paa hvad Maade han havde faaet den, hvilken ventelig dengang kunde have været givet og isaafald vilde have hævet al Tvivl. Senere har han ikke været hos vedkommende Læge, og en Henvendelse til ham formener han vilde heller ikke have nyttet ham, selv om han havde været istand til at finde ham, da denne umulig vilde kunne erindre sig hvert enkelt Sygdomstilfælde fra Krigen Tid. Med Hensyn til de af Ministeriet omtalte Uoverensstemmelser i hans Udtalelser bemærker han, at det er muligt, at saadanne kunne indløbe, da han hverken er læse- eller skrivekyndig og derfor, hver Gang der skal skrives, maa ty til fremmed Hjælp, til Menneſter, for hvem hans Stilling er ubekendt. Den Ret, han er sig fuldt bevidst at have i dette Tilfælde, beder han derfor Rigsdagen forhjælpe sig til, idet han med Hensyn til sin Værdighed og Trang henviser til de anbefalende Bidnesbyrd, der medfølge Andragendet.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministerens Overveielſe.

14. Fra afstediget Sergent Frederik Philip Nielsen af Kjøbenhavn om Forførgelse som Invalid. (Inddragt den 20de Oktober 1882 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, Paulsen.)

Følge Andragendet er Andrageren 46 Aar gammel, har i forskjellige Egenstaber været 26 Aar i Militærtjenesten, navnlig i 1864 deltaget i Fægtningen ved Sankelmark, er Dannebrogsmænd og har Hæderstegnet for 16 Aars tro Tjeneste samt Medaillen for Krigsaaret 1864. Paa Grund af Tabet af Hørelsen paa begge Øren, som han formener at have mistet i sin militære Tjeneste, fremstilledes han 1878 for en Kasationsforſamling, der erklærede ham for stedsedygtig til al Krigstjeneste. Andrageren kontager, at Tabet af hans Hørelse skriver sig fra den Tid, han som Gymnastiklev var kommanderet til at uddannes som Gymnastiklærer ved det gymnastiske Institut, idet de i Sommermaanederne dagligen stærkt forcerede Svømmeøvelser, navnlig i Dykninger, foraarsagede, at han flere